

113 年全國語文競賽原住民族語朗讀 【太魯閣語】 高中學生組 編號 2 號

Mowsa nniqan sbiyaw

Rmnngaw ka baki “Mkeaki ku da, mkmowsa ku qmita sapah mu gaga kska dgiyaq.” Maspas kmxalan ka kngkwasan na, maxal tru hngkwasan na siida do tghuy mnswayi na musa tbarah mniq paru alang, qmeepah, mstrung, tnquli laqi, msblaiq bi ka knsan na, yabi saw kingal hngkawas brah na siida, saw sklwiun, mnarux gusug ka hiya da.

Keeman siida, tbasaw pusu qhuni ngangut sapah ka hiya, qtaan na ka karat baraw, mlhang bi ka idas ni ppngrah, siida, psbrnahun na lmnglung ka jiyax sexual, ini bi pstuq ka qnaqih kuxul na, “Ida gaga hiya ka seejiq na hug? Ida nkiya ka seejiq na hug?”

Jiyax sayang, empsteetu dgiyaq mowsa qmita sapah na ka baki, ana yaa taxa bi, ida mrmun bi musa, smbsban bgihur ka qhuni harung, saw uyas ka hnang qsiya ayug, lmnglung ka baki, ida ya saw nii ka uyas sngkgulan baraw uri msa.

Mshshas cih ka hiya, kiya ni qtaan na ka huda pngpung dgiyaq do wada pktasaw lnglungan na da, duri ni pkmalu balay kuxul na ka knsyangan karat, ana yaa naqih daan ka elug nii, ssaun na o thiyag bi uri, dnngsan lmnglung na o, ida mu bi duqun msa ka baki nii.

kiya ni psbrnahun na lmnglung duri ka jiyax sexual, wada malu hari ka qnaqih kuxul na, klaun na pdalih balay ka nhdaan jiyax da, uda babaw dxgal o wada na dhqun kana uri da.

Mkleelug meuyas ka baki, saw nii ka uyas na “Krupuhan siida, empaa ku hidaw prdax dgiyaq. Misan siida, empaa ku bhgay huda tqliwaq. Mgrbu siida, empaa ku qbhni cyiuyas ptutuy sunan. Keeman siida, empaa ku ppngrah kmlawa sunan.”

Dhqan na ka sapah na kska dgiyaq sbiyaw da, meuwit ni tkkran ka btrig na, ana yaa saw kiya ida mqaras bi ka baki nii, yaasa wada na dhqan ka dnngsan na.

Keeman siida, hiya nanak ka gaga sapah kska dgiyaq sbiyaw nii, psbrnahun na lmnglung duri ka jiyax sexual, wana qaras ni msblaiq ka lnglungan na, tmpnu btunux mtaqi ka hiya ni mspi talangan baraw tnqian na siida.

回到舊時地

老人說：「我老了，我很想回山裡的老家看看。」他八十歲了，十三歲時隨著兄弟姊妹搬到大都市住，在那工作、結婚、養兒育女過著幸福的日子，令人震驚的是，一年前被發現得了不治之症。

傍晚時分，他在庭院的樹下乘涼，看到天上明亮的月亮和星星，令他回想起往日時光，無限悲傷湧上心頭：「那裡的人們是否仍在呢？那裡的人們是否依然不變呢？」

今天，老人要爬山去看他的老家，他雖獨自一人，仍然勇敢地前往。

風颼颼地吹動松樹，山谷中的溪水在歌唱，老人在想，天使的歌聲一定也像這樣。

他爬得有點喘，但當他看到山頂上的白雪時讓他心淨如雪，天空美得讓他心曠神怡，雖然路途坎坷又極其遙遠，他說目標一定要達成。

於是，他又回想起往日時光，心中仍有些悲傷，他知道人生的盡頭已近，他知道人生中的事物他也都做到了。

傍晚了，他一個人在山裡的老家，他又回想起往日時光，心中只有平安與喜樂，他枕著石頭，在睡夢中夢見了天堂。